

Sygn. akt IV P 162/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim, Wydział IV Pracy w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SR Ewelina Goździk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenie poprzez zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty jednorazowo na rzecz powoda kwoty 20.000 złotych

postanawia:

1. zabezpieczyć powództwo powoda R. K. poprzez zobowiązanie pozwanej Agencji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do zapłaty jednorazowo tytułem wynagrodzenia za pracę uprawnionemu R. K. kwoty 10.000 złotych (dziesięć tysięcy złotych) brutto;

2. oddalić wnioski w pozostałym zakresie.

Sygn akt IV P 162/15

UZASADNIENIE

W pozwie, złożonym w dniu 31 sierpnia 2015 roku powód R. K. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego Agencji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 50.828,69 złotych tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w okresie od sierpnia 2012 roku do maja 2015 roku. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że R. K. był zatrudniony w pozwanej spółce na stanowisku pracownika ochrony w pełnym wymiarze czasu pracy nieprzerwanie początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 kwietnia 2009 roku na czas określony od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 31 marca 2012 roku a następnie na dalszy okres od 1 kwietnia 2012 roku do 31 maja 2015 roku. Powoda obowiązywała dobowo norma czasu pracy wynosząca 8 godzin i tygodniowa wynosząca 40 godzin. W tym okresie powód miał również zawartą umowę zlecenia z dnia 25 października 2008 roku do dnia 30 maja 2015 roku z Grupą (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Powód pracę świadczył w drogerii (...) w sklepie w O. nr 274 przy ul. (...), codziennie powyżej 8 godzin dziennie, w soboty oraz przedświąteczne niedziele. Wskazano, że faktycznie świadczył pracę dla pozwanej spółki. W rozliczeniach czasu pracy nie ma rozdzielenia obowiązków na pracę świadczoną na rzecz pozwanej spółki i Spółki z którą powoda wiązała umowa zlecenia.

Z ewidencji czasu pracy wynika wprost, że powód świadczył pracę od godziny 8.00 do 19.00. Do pozwu zostały załączone umowy o pracę (k. 27, 28), umowa zlecenia (k. 30) oraz rozliczenie czasu pracy (k. 34-66)

W dniu 16 lutego 2016 roku odbyła się pierwsza rozprawa na której powód został informacyjnie wysłuchany na okoliczności dotyczące charakteru jego pracy na rzecz dwóch podmiotów oraz wymiaru w jakim świadczył pracę pracownika ochrony.

W dniu 3 marca 2016 roku wpłynął wniosek pełnomocnika powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia w przedmiocie zapłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych poprzez zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty na rzecz powoda R. K. jednorazowo kwoty 20.000 złotych.

W uzasadnieniu wniosku jako podstawę prawną wskazano art. 730 kpc w zw. z art. 753 § 1 kpc w zw. z art. 753¹ § 1 pkt 2 i 3 kpc.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z zasadą określoną przepisem art. 731 kpc zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej. Reguła, że zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, wynika z funkcji postępowania zabezpieczającego, która polega na udzielaniu ochrony prawnej o tymczasowym charakterze. Odmienność ochrony prawnej udzielanej w postępowaniu zabezpieczającym wyraża się także w tym, że jest to ochrona o innej treści niż w postępowaniu rozpoznawczym, a orzeczony sposób zabezpieczenia różni się od treści obowiązku nałożonego na obowiązanego w merytorycznym orzeczeniu. W doktrynie przyjmuje się, iż zasada ta bez zastrzeżeń powinna odnosić się do tych przypadków, w których celem zabezpieczenia - zgodnie z tradycyjnym podejściem - jest zapewnienie egzekucyjnej wykonalności przyszłego orzeczenia.

Utrzymanie tej zasady nie jest jednak możliwe w przypadkach, w których celem zabezpieczenia jest prowizoryczne zaspokojenie wierzyciela. Przykładem jest zabezpieczenie roszczeń o alimentacyjnym charakterze. Z art. 753 kpc (i dalsze) wynika jednoznacznie, iż zabezpieczenie w sprawach o alimenty może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo lub okresowo określonej sumy pieniężnej . Chociaż więc brak jest jeszcze zasądzenia alimentów, uprawniony już otrzymuje to, co będzie mu się ewentualnie należeć na podstawie przyszłego wyroku. Zatem nie o zapewnienie wykonalności wyroku tu chodzi, lecz o natychmiastowe, chociaż prowizoryczne zaspokojenie wierzyciela. W art. 753¹ § 1 kpc ustawodawca enumeratywnie określił, w jakich, oprócz alimentacyjnych, sprawach, możliwe jest dokonanie zabezpieczenia polegającego na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo lub okresowo określonej sumy pieniężnej. Przepis ten poszerza zakres przedmiotowy wyjątków od zasady statuowanej w art. 731 kpc, zatem nie podlega on wykładni rozszerzającej. Innymi słowy przepis ten, musi być interpretowany ściśle. Zgodnie z regulacją zawartą w art. 753¹ § 1 kpc - przepis art. 753 kpc stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia roszczeń o wynagrodzenie za pracę. Jak wskazuje się w doktrynie wynagrodzenie za pracę, o którym mowa w powołanym wyżej przepisie , obejmuje wszystkie składniki wynagrodzenia, bez względu na ich nazwę i charakter, a także inne świadczenia związane z pracą, przyznawane pracownikom w formie pieniężnej lub innej formie niż pieniężna (art. 183c § 2 kp) (por. komentarz do art. 753¹ kpc - Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego wydanie 2016 rok, Legalis)

Z art. 753 § 1 kpc wynika, że podstawą zabezpieczenia we wszystkich przypadkach wymienionych w art. 753¹ § 1 kpc jest uprawdopodobnienie istnienia roszczenia. Jeśli chodzi zaś o drugą podstawę zabezpieczenia, o której mowa w art. 730 § 1, kpc czyli interes prawny, to jego uprawdopodobnienie nie zawsze jest wymagane. W przypadku bowiem roszczeń o wynagrodzenie za pracę, jak wynika z art. 753¹ § 3 kpc, wykazywanie interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia nie jest wymagane. Potrzeba nowacyjnego zabezpieczenia wynika bowiem z samego charakteru roszczenia. Według § 2 art. 753 kpc, udzielenie zabezpieczenia w sprawach taksatywnie wymienionych w § 1 komentowanego przepisu może nastąpić wyłącznie po przeprowadzeniu rozprawy. Uprawdopodobnienie roszczenia dotyczy faktu jego istnienia. Przez uprawdopodobnienie należy rozumieć z kolei wykazanie faktów, które może się odbyć bez zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 kpc). Środkami uprawdopodobnienia mogą być również oświadczenia stron czyli środki prostsze niż środki dowodowe. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia odpowiada obowiązkowi uprawdopodobnienia wiarygodności roszczenia.

Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 kpc należy rozumieć w ten sposób, że uprawniony powinien przedstawić i należycie uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie dotyczy w praktyce dwóch aspektów. Odnosi się ono zarówno do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna w tym znaczeniu, że dochodzone roszczenie znajduje podstawę normatywną.

Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 9 września 1961 r., IV CZ 54/61 (OSNC 1963, nr 6, poz. 114) stwierdził, że sąd w postępowaniu zabezpieczającym jest uprawniony oceniać wagę przesłanek uwiarygodniających roszczenie przez ich porównanie z przesłankami, które podważają uprawdopodobnienie powództwa. Przy badaniu, czy roszczenie jest wiarygodne, sąd powinien uwzględnić także znajdujący się w aktach sprawy materiał, który podaje w poważną wątpliwość okoliczności mające uprawdopodobnić żądanie. Stanowisko to wskazuje, że sposób oceny wiarygodności roszczenia powinien być uzależniony od stanu materiału dowodowego w sprawie, a zatem wpływ na sposób oceny wiarygodności roszczenia ma również to, czy wniosek o udzielenie zabezpieczenia został zgłoszony w toku postępowania, po przeprowadzeniu chociażby częściowo dopuszczonych przez sąd dowodów. Wskazuje na to także treść art. 738 kpc

Mając na uwadze powyższe rozważania, w ocenie Sądu wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia spełnia wszystkie wymagania do jego uwzględnienia. Powód w niniejszym postępowaniu dochodzi bowiem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, a więc w przypadku tego typu żądania, musi jedynie uprawdopodobnić istnienie roszczenia, aby Sąd mógł uwzględnić wniosek o udzielenie zabezpieczenia. W ocenie Sądu niewątpliwie to nastąpiło. W pozwie szczegółowo opisany został zakres obowiązków powoda wykonującego pracę na stanowisku pracownika ochrony oraz okoliczności w jakich pracował. Do pozwu zostały załączone grafiki służb a ponadto na rozprawie powód składał wyjaśnienia dotyczące charakteru jego pracy jako pracownika ochrony oraz dotyczące wymiaru tej pracy. Szczegółowo opisywał przebieg służby oraz jej wymiar. Jego wyjaśnienia były spójne i logiczne. Z tych względów Sąd uwzględnił wniosek powoda i orzekł jak w punkcie pierwszym postanowienia.

Należy podkreślić, że udzielone zabezpieczenie nie przesądza o roszczeniu głównym.

Jednocześnie wskazać należy, iż argumenty podniesione przez pełnomocnika pozwanego na rozprawie w dniu 24 maja 2016 roku, iż pozwana spółka jest w dobrej kondycji finansowej i nie zachodzi żadna obawa, że nie będzie ona w stanie spełnić ewentualnego zasądzonych wyrokiem świadczenia, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia wniosku. Przy zabezpieczeniu roszczeń dotyczących wynagrodzenia za pracę, nie jest wymagane wykazanie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia (podobnie jak przy sprawach o alimenty) . A skoro tak, to okoliczności związane z dobrą kondycją finansową nie mogą stanowić podstawy do oddalenia wniosku o zabezpieczenie. Byłoby to sprzeczne z treścią art. 753 § 1 kpc w zw. z art. 753¹ § 1 pkt 2 i § 3 kpc.

W ocenie Sądu nie jest natomiast zasadnym zasądzenie na rzecz powoda pełnej kwoty jakiej dochodzi powód z tytułu zabezpieczenia wynagrodzenia za pracę albowiem uwzględnienie wniosku w tej części, przy braku opinii biegłego mogłoby sprowadzać się do zaspokojenia roszczenia powoda co jest sprzeczne z art. 731 kpc wedle którego zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia. Z tych też względów Sąd oddalił wniosek powoda w pozostałym zakresie tj. w żądaniu udzielenia zabezpieczenia ponad kwotę 10.000 złotych.